

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 31/02-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. marca 2002 predbežne prerokoval sťažnosť J. J., toho času v Ústave na výkon väzby B., pre porušenie základných práv zaručených Ústavou Slovenskej republiky v trestnom konaní vedenom v súčasnosti proti nemu na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 T 32/2001 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. J. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Podaním z 24. januára 2002 označeným ako „Sťažnosť“ sa na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) obrátil J. J. (ďalej len „navrhovateľ“).

Proti navrhovateľovi je vedené väzobne trestné konanie v súčasnosti v súdnom štádiu na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 T 32/2001.

Vo svojej sťažnosti navrhovateľ namietal, že mu boli postupom orgánov činných v trestnom konaní (vyšetrovateľom a prokurátorom) odňaté práva zaručené Ústavou Slovenskej republiky.

Uviedol, že porušenia jeho základných práv a slobôd (ktoré v sťažnosti bližšie nekonkretizoval) sa orgány činné v trestnom konaní mali dopustiť svojím postupom a následným podaním obžaloby v rámci trestného stíhania jeho osoby pre podozrenie zo spáchania trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 Trestného zákona.

K sťažnosti pripojil aj dve prílohy (sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 T 32/2001 z 11. septembra 2001 o zamietnutí žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 To 55/2001 z 29. novembra 2001).

Sťažnosť navrhovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Navrhovateľ predovšetkým neuviedol, porušenie ktorých základných práv alebo slobôd namieta ani akého rozhodnutia sa v tejto súvislosti domáha.

K sťažnosti navrhovateľa taktiež nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právniká na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd listom zo 6. februára 2002 upozornil navrhovateľa na zákonom vyžadované náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, upozornil ho, že jeho sťažnosť tieto zákonné náležitosti nespĺňa, a zároveň ho vyzval, aby

v lehote 21 dní od doručenia uvedenej výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil a pripojil k nej splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Navrhovateľ na výzvu ústavného súdu nereagoval a nedostatky svojej sťažnosti v súdom stanovenej lehote neodstránil.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť navrhovateľa z 24. januára 2002 nespĺňa zákonom predpísané náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Navrhovateľ aj napriek tomu, že výzva ústavného súdu zo 6. februára 2002 mu bola doručená 11. februára 2002, nedostatky svojej sťažnosti do dnešného dňa neodstránil, hoci bol na možnosť jej odmietnutia v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Vzhľadom na túto skutočnosť bola sťažnosť navrhovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. marca 2002